

Til Mogens Lykketoft
Folketingets Formand
mogens.lykketoft@ft.dk

Ref. JQV/AAN
aan@djoef.dk

19.06.2014

Resultatet af de tjenstlige forhør i "Christianiasagen" har givet anledning til en debat i offentligheden og blandt Folketingets medlemmer. Det er vel forudsigeligt som en del af den politiske proces i kølvandet på de tjenstlige forhør.

Der er dog to forhold i debatten, som Djøf er betænkelige ved.

Det første forhold handler om undersøgelsesdommernes uafhængighed og integritet, der desværre er blevet beklippet. Når folketingsmedlemmer betvivler dommeres habilitet, så kan det være med til at rokke ved et af retssamfundets bærende principper.

De tre dommere i "Christianiasagen" skulle gennemføre de tjenstlige forhør, og dommerne er i deres rolle og gerning sig ansvaret bevidst. De afgør ikke sager med skelen til politiske holdninger eller en opinion. I stedet har de alene forholdt sig til lovgivning og retspraksis.

Det andet forhold handler om sandhedspligten. Det er vigtigt for Djøf – på vegne af vores medlemmer, der hver dag tjener de politiske systemer i kommuner, regioner og staten – at understrege, at sandhedspligten fortsat er en af grundstenene i dansk forvaltning.

Afgørelsen i en meget konkret og speciel sag giver ikke på nogen måde embedsmænd adgang til at lyve overfor ministre eller Folketing. Borgere og politikere kan og skal have tillid til embedsværket. Det er selve forudsætningen for et velfungerende folkestyre og noget, som Djøf tager meget alvorligt og aktivt arbejder for.

Derfor foreslog Djøf allerede i januar igangsættelsen af et udvalgsarbejde, som en opfølgning på Nordskov Nielsen betænkningen "Fagligt etiske principper i den offentlige forvaltning" fra 1993.

Djøf
Gothersgade 133
1123 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

Nordskov Nielsen betænkningens konklusioner og anbefalinger forekommer fortsat relevante og gyldige. Men rammevilkårene for embedsmændenes virke har ændret sig markant i de seneste godt tyve år. Formålet med det nye udvalgsarbejde er derfor primært at analysere, afdække og vurdere de væsentligste ændringer.

Djøf har nedsat et eksternt og uafhængigt udvalg med tidligere departementschef Bo Smith i spidsen. Det er mit håb, at udvalget – med de erfaringer medlemmerne repræsenterer i tiden – kan medvirke til at skabe en øget afklaring af relationen mellem politikere og embedsmænd til gavn for folkestyret.

Til orientering består udvalget af følgende medlemmer:

Bo Smith, tidligere departementschef

Bertel Haarder, MF, medlem af Folketingets Præsidium og tidligere minister

Frank Jensen, overborgmester i København, tidligere MF og minister

Lisbeth Knudsen, ansvarshavende chefredaktør, Berlingske

Jørgen Grønnegård Christensen, professor emeritus, Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet

Niels Fenger, professor i forvaltningsret, Juridisk fakultet, Københavns Universitet

Niels Højberg, stadsdirektør, Aarhus Kommune

Marius Ibsen, tidligere kommunaldirektør i Gladsaxe Kommune

Pernille Christensen, formand for Natur- og Miljøklagenævnet

Mari Louise Bro Larsen, specialkonsulent i Beskæftigelsesministeriet

Cecilie Heerdegen Leth, fuldmægtig i Fødevareministeriet

Jacob Holbraad, direktør for Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen i

Undervisningsministeriet

Med venlig hilsen

Lisa Herold Ferbing

Formand for Djøf

./ Debatindlæg fra Politiken 12. maj 2014 vedlagt

Politikere anfægter magtens tredeling efter Christianiasag

CHRISTIANIASAG

HENNING THIESEN,
FORMAND FOR OFFENTLIGE CHEFER I DJØF

DEN SÅKALDTE Christianiasag om aflysningen af en politikertur på Christiania og de efterfølgende tjenstlige forhør med frifindelse af to topchefer i Justitsministeriet for at have begået tjenstlige forseelser trækker stadig store overskrifter. Og tonen bliver desværre stadig mere skinger.

Politikens artikel 'Partier betvivler undersøgelsesdommeres habilitet' 8.5. beskriver en farlig tendens, der anfægter det helt bærende princip i det danske demokrati: magtens tredeling med Folketinget som lovgivende magt, regeringen som den udøvende magt og den dømmende magt i form af domstolene.

Når nogle folketingsmedlemmer forsøger at beklukke de tre dommere, der gennemførte de tjenstlige forhør, og står tvivl om deres habilitet, fordi de har en fjern fortid i Justitsministeriet, så under-

graver de reelt respekten for domstolene og dermed for en af de bærende søjler i det danske demokrati.

Man bliver betænkelig, når en folketingspolitiker bliver citeret for, at afgørelsen er så bemærkelsesværdig meget til fordel for embedsværket og meget lidt til fordel for det Folketing, der har til opgave at kontrollere regeringen og forvaltningen. Danske dommere træffer ikke afgørelse til fordel for nogen. De vurderer den konkrete sag og holder den op mod gældende ret. Hvis de også skulle lægge den politiske stemning på Christiansborg eller i befolkningen til grund for deres afgørelser, ville vi for alvor have et problem med retssikkerheden.

DE TRE DOMMERE er efter måneders afhøringer og overvejelser nået frem til, at der i den aktuelle sag ikke er begået tjenstlige forsømmelser efter tjenstemandslovens bestemmelser og den retspraksis, der gennem årene har udviklet sig på området. Det finder Djøf som faglig organisation glædeligt. Ikke blot for de involverede i den konkrete sag, men

for alle lønmodtagere, der skal kunne regne med, at eventuelle tvister med deres arbejdsgiver bliver behandlet ud fra gældende ret. Som dommerne meget præcist skriver: I modsætning til ministre er embedsmænd alene undergivet et retligt og ikke tillige et politisk ansvar. Hvis man læser forhørsledelsens rapport, vil man kunne se, at afgørelsen på ingen måde giver embedsmænd carte blanche til at lyve over for ministre eller Folketinget. Sandhedspligten er fortsat en afgørende grundsætning i den danske forvaltning. Forhørsledelsen vurderer imidlertid, at der i den konkrete sag foreligger en helt ekstraordinær situation, hvor sandhedspligten måtte vige for tavshedspligten.

Hvis politikerne er utilfredse med i retstilstanden i Danmark, kan de ændre lovgivningen. Det er sådan set deres rolle og opgave at udforme de regler, der gælder i Danmark. Men indtil lovgivningen måtte blive ændret, bør også politikerne respektere dommernes afgørelser og stå vagt om respekten for domstolene uafhængighed og integritet.